

РЕШЕНИЕ

№ 3820

гр. София, 06.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **11509** по описа за **2012** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА – СОФИЙСКА ОБЛАСТ” /Д „ИТ-С. област”/, чрез директора Е. А., срещу РЕШЕНИЕ от 23.10.2012 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 100 състав по НАХД № 21937/2011 г.

В касационната жалба са изложени мотиви за неправилност на съдебното решение, като постановено в противоречие с процесуално-правния и материално-правния закон. Иска се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и да потвърди наказателното постановление, алтернативно да измени същото до предвидения в чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/ минимум.

Ответникът – [фирма] - редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 23.10.2012 г. по НАХД № 21937/2011 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 100 състав, е ОТМЕНИЛ наказателно постановление /НП/ № 23-2303857/28.09.2011 г., издадено от директора на Д „ИТ – Софийска област”, с което на основание чл. 416, ал. 5 от КТ във вр. с чл. 413, ал. 2 от КТ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 11, ал. 5 във вр. с чл. 11, ал. 1, т. 3 от Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд /Наредбата/.

За да постанови решението си, районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Л. Д. В. и Ж. Г. П., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че извършването на нарушение от страна на [фирма] не е безспорно установено.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

На 21.07.2011 г. при извършена проверка в офис на [фирма] са изискани и представени документи, от които административнонаказващият орган е приел, че не е проведен първоначален инструктаж на лицето Р. К.. Последният саморъчно е попълнил декларация, в която посочва, че работи в [фирма]. В хода на проверката не са представени документи, от които да се установи наличието на връзка между [фирма] и Р. К.. На 26.11.2011 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 23-2303857, въз основа на който е издадено и процесното НП. При правилно установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 100 състав фактическа обстановка настоящата съдебна инстанция намира, че първостепенният съд правилно е преценил, че твърдяното от административнонаказващия орган нарушение на чл. 11, ал. 5 във вр. с чл. 11, ал. 1, т. 3 от Наредбата е недоказано.

Въз основа на съвкупна преценка на представените по делото доказателства, настоящият съдебен състав приема за законосъобразен извода на първоинстанционния съд за липса на реално извършено нарушение на чл. 11, ал. 5 във вр. с чл. 11, ал. 1, т. 3 от Наредбата. В действителност изложената в акта и в постановлението фактология не кореспондира със събрания и проверен доказателствен материал. Административнонаказващият орган, чиято е доказателствената тежест, не е представил доказателства, от които да се установи наличието на трудово правоотношение или облигационноправна връзка между [фирма] и Р. К., което да налага отношенията им да се регламентират в съответствие с изискванията на Наредбата. По делото липсват каквито и да било доказателства, от които да е видно в какви отношения се намира Р. К. с дружеството. Този факт е съставомерен за нарушението, тъй като не само не е изяснено по безспорен начин, но на практика изобщо не е изяснено дали дружеството има качеството на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ спрямо Р. К.. Именно от това качество произтича задължението на дружеството да проведе първоначален инструктаж и съответно неизпълнението на това задължение би могло да му бъде вменено като нарушение. Поради и което законосъобразно първоинстанционният съд е приел, че е налице липса на доказателства, върху които се гради административнообвинителната теза.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ от 23.10.2012 г. на СРС, НО, 100 състав е ПРАВИЛНО на основание чл. 348 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 23.10.2012 г. по НАХД № 21937/2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 100 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.